

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň Mgr. Jany Volkové a JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **E. N. s. r. o., IČO X**
sídlem Š. 66/9, X O.
zastoupená advokátem Mgr. Markem Gocmanem
sídlem 28. října 438/219, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Lazecká 545/22, 779 11 Olomouc

za účasti: **Mgr. Ing. P. B.**, insolvenční správkyň
sídlem M. n. 37, U.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2017, č. j. 1765545/17/3101-80542-800629, ve věci námitky proti exekučnímu příkazu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba na řízení zúčastněná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě brojila žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2017, č. j. 1765545/17/3101-80542-800629 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl námitku žalobkyně proti exekučnímu příkazu na přikázání pohledávky z účtu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 1493222/17/3101-80542-800629.
2. Žalobkyně navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost.
3. Žalobkyně namítala, že pokud vycházely správní orgány z principu zákonnosti pravomocného a vykonatelného rozhodnutí, měly tento princip poměřovat se zásadou uvedenou v § 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „d. ř.“). Měly tedy vyčkat pravomocného rozhodnutí soudu ve věci sp. zn. 65 Af 45/2017 a neměly vydat exekuční příkaz. Pokud správce daně, aniž by bylo rozhodnuto ve věci sp. zn. 65 Af 45/2017, exekuční příkaz vydal, měl dostatečně zdůvodnit naléhavost takového postupu a vysvětlit, proč nebylo možné vyčkat na pravomocné rozhodnutí krajského soudu.
4. Žalobkyně si byla vědoma toho, že ze zákona nevyplývá povinnost správce daně nezačínat, neprovádět či zastavit daňovou exekuci po podání žádosti o posečkání úhrady daně. Pokud však dle § 181 odst. 2 písm. c) d. ř. plyne povinnost správce daně zastavit exekuci v případě povolení posečkání úhrady nedoplatku, neměl správce daně po podání žádosti o posečkání úhrady nedoplatku provádět exekuci, a tedy neměl ani vydat exekuční příkaz. Žalobkyně odkázala na nález Ústavního soudu ze dne 15. 12. 2003, sp. zn. IV. ÚS 666/02.
5. Žalobkyně uzavřela, že správce daně o žádosti o posečkání úhrady nedoplatku věděl, měl proto vyčkat na rozhodnutí o ní, protože si nemohl být jist tím, zda nebude shledán důvod pro zastavení exekuce.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 3. 2018 uvedl, že správce daně vydal exekuční příkaz na základě výkazu nedoplatků č. j. 1493202/17/3101-80542-800629, jehož podkladem byl vykonatelný platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 19. 5. 2016, který potvrdilo Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím o odvolání ze dne 16. 5. 2017. Proti rozhodnutí o odvolání žalobkyně sice podala žalobu, ale ta automaticky nemá odkladný účinek; lze jej však přiznat soudním rozhodnutím na návrh žalobce (viz § 73 odst. 1, 2 s. ř. s.).
7. Žalovaný dále uvedl, že z § 181 odst. 2 písm. c) d. ř. jednoznačně plyne, že povolení posečkání úhrady daně je důvodem pro zastavení daňové exekuce. Z tohoto ustanovení však nelze odvodit, že by podání žádosti o posečkání úhrady daně bylo překážkou pro nařízení exekuce. Žalovaný doplnil, že podle § 181 odst. 1 d. ř. může být odloženo provedení daňové exekuce, ale nikoliv daňová exekuce jako taková. Odklad provedení daňové exekuce znamená, že po určitou dobu nejsou realizovány úkony směřující k nucenému uspokojení vymáhané částky, nikoliv nemožnost zahájit exekuční řízení. Pokud dojde k odpadnutí důvodů pro zastavení daňové exekuce, správce daně pokračuje ve vymáhání. Odklad provedení exekuce je tak jen dočasným opatřením.
8. Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že:
 - Ministerstvo průmyslu a obchodu poskytlo žalobkyni na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 20. 12. 2010 peněžní prostředky ve výši 33 000 000 Kč ze strukturálních fondů. V důsledku konstatování porušení rozpočtové kázně vydal správce daně dne 19. 5.

2016 rozhodnutí č. j. 946486/16/3100-31471-801817 na odvod za porušení rozpočtové kázně (dále jen „platební výměr na odvod“), kterým vyměřil žalobkyni odvod do Národního fondu ve výši 1 650 000 Kč;

- proti platebnímu výměru na odvod brojila žalobkyně odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/17/5000-10610-71136 zamítl a platební výměr potvrdil. Žalobkyně rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na odvod napadla žalobou u zdejšího soudu. Věc byla u krajského soudu vedena pod sp. zn. 65 Af 45/2017;

- platební výměr ze dne 19. 5. 2016 nabyl právní moci dne 19. 5. 2017 a byl splatný dne 5. 6. 2017;

- dne 3. 7. 2017 podala žalobkyně žádost o posečkání úhrady daně;

- dne 14. 7. 2017 vydal Finanční úřad pro Olomoucký kraj exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu k vymožení nedoplatku ve výši 1 649 289 Kč a exekučních nákladů. Exekuční příkaz nabyt právní moci dne 17. 7. 2017;

- žalobkyně dne 28. 7. 2017 podala námitku proti exekučnímu příkazu, kterou žalovaný napadeným rozhodnutím dne 22. 9. 2017 zamítl;

- před vydáním napadeného rozhodnutí, dne 18. 8. 2017, správce daně rozhodnutím č. j. 1632765/17/3100-31471-804121 zamítl žádost žalobkyně o posečkání úhrady daně.

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2004 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Krajský soud zjistil, že rozhodovací praxe správních soudů o tom, zda lze podat žalobu toliko proti samotnému exekučnímu příkazu nebo zda je i rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu přezkoumatelné správními soudy, byla nejednotná. Proto se otázkou vztahu exekučního příkazu a rozhodnutí o námitce zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu a v usnesení ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016-53, vyslovil, že *„rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je jak exekuční příkaz vydaný podle § 178 d. ř., tak rozhodnutí o námitce podle § 159 d. ř., podané proti tomuto exekučnímu příkazu“*.
11. V posuzované věci brojila žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného o námitce ze dne 22. 9. 2017. S ohledem na popsany závěr rozšířeného senátu tak lze považovat napadené rozhodnutí za rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., žaloba je tak přípustná a krajský soud se jí mohl věcně zabývat.
12. Žalobkyně předně namítala, že správce daně měl vyčkat na rozhodnutí krajského soudu ve věci vedené pod sp. zn. 65 Ad 45/2016.
13. K tomu krajský soud sděluje, že právní řád České republiky zná v různých procesních předpisech různé opravné instituty, které se od sebe liší mj. i tím, že některé z nich mají ze zákona odkladný účinek, jiné nikoli. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. k soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví odkladný účinek automaticky nemá; lze jej však přiznat soudním rozhodnutím na návrh žalobce (viz § 73 odst. 1, 2 s. ř. s.).
14. Krajský soud zdůrazňuje, že dle konstantní judikatury správních soudů má odkladný účinek ve správním soudnictví charakter institutu výjimečného, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Pokud by jím měl být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají (srov. např.

usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014 č. j. 6 Afs 73/2014-56, www.nssoud.cz).

15. Krajský soud ověřil ve svých evidencích, že žalobkyně návrh na přiznání odkladného účinku ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 65 Af 45/2017, týkající se odvodu za porušení rozpočtové kázně nepodala. Žalobkyně se tak ani nepokusila o přiznání odkladného účinku žalobě, odkladný účinek nenastal. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/17/5000-10610-71136, kterým žalovaný zamítl odvolání proti platebnímu na odvod a tento platební výměr potvrdil, tak nabylo právní moci a stalo se vykonatelným. Správce daně za této situace zcela logicky vycházel z pravomocného a vykonatelného platebního příkazu a vlastní podání žaloby proti rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně pro něj nepředstavovalo překážku dalšího postupu. Podání žaloby proto nebránilo vydání exekučního příkazu a správce daně nepochybil, pokud tak učinil.
16. Krajský soud zdůrazňuje, že prosté podání žaloby nebrání rozhodnutí správce daně, a to ani při uplatnění zásady zdrženlivosti obsažené v § 5 odst. 3 d. ř. Opačný výklad – zastávaný žalobkyní – totiž popírá institut přiznání odkladného účinku žalobě v samé jeho podstatě. Pokud by měl být takový výklad být akceptován, stal by se institut přiznání odkladného účinku zcela zbytečným. To však bylo jen stěží úmyslem zákonodárce při formulaci § 73 s. ř. s., do kterého byl právě tento institut výslovně zakotven.
17. Žalobkyně se rovněž mylí, pokud z uvedené zásady dovozuje povinnost správce daně zdůvodnit, proč nemůže rozhodnutí soudu vyčkat. Takovou povinnost z uvedené zásady dle názoru soudu dovodit nelze. Správce daně tak nepochybil, pokud nevyčkal na rozhodnutí krajského soudu ve věci sp. zn. 65 Af 45/2017.
18. Žalobkyně dále namítala, že správce daně neměl vydat exekuční příkaz podle § 178 d. ř., pokud žalobkyně v mezidobí podala žádost o posečkání úhrady daně podle § 156 d. ř. S tímto názorem se krajský soud neztotožňuje.
19. Krajský soud se nejprve zabýval tím, jaké podmínky musí být pro vydání exekučního příkazu splněny. Zjistil, že k vydání exekučního příkazu podle § 178 d. ř. může správce daně přistoupit pouze tehdy, pokud jsou splněny věcné předpoklady nařízení exekuce, mezi které patří: existence exekučního titulu, vykonatelnost exekučního titulu, zachování prekluzivní lhůty pro vymáhání, postižitelnost předmětu exekuce a dodržení pravidel směřujících k ochraně dlužníka. Exekuční řízení tak spočívá na veřejné listině, z níž jednoznačně vyplývá dlužníková povinnost plnit, tj. na exekučním titulu. Správce daně jako exekuční orgán je exekučním titulem vázán a nesmí se zabývat jeho správností nebo tím, zda v řízení jeho vydání předcházejícím nedošlo k vadám.
20. V posuzované věci byl exekučním titulem výkaz nedoplateků sestavený z údajů evidence daní. Tento výkaz obsahoval nedoplatek na odvod za porušení rozpočtové kázně, který byl vyměřen platebním výměrem ze dne 19. 5. 2016. Tento platební výměr nabyt právní moci dne 19. 5. 2017 a lhůta k plnění jím stanovená uplynula dne 5. 6. 2017, tedy před vydáním exekučního příkazu. Správce daně tak rozhodoval na základě vykonatelného exekučního titulu.
21. Krajský soud má za to, že v okamžiku zahájení exekučního řízení, tedy při vydání exekučního příkazu, není správce daně oprávněn zohlednit, že žalobkyně požádala o

posečkání úhrady daně. To může učinit až v další fázi daňové exekuce, tedy při provádění exekuce, v jejímž průběhu byla žalobkyně oprávněna požádat podle § 181 d. ř. o odklad či zastavení daňové exekuce. Odklad provedení exekuce znamená, že po dočasnou dobu nedochází k realizaci úkonů směřujících k nucenému uspokojení vymáhané částky, jedná se tak o fázi exekuce odlišnou od vlastního nařízení exekuce. Žalobkyně v posuzované věci brojila pouze proti exekučnímu příkazu, na který žádost o posečkání neměla jakýkoli vliv.

22. Krajský soud uzavírá, že pokud správce daně v posuzované věci vydal exekuční příkaz na základě vykonatelného exekučního titulu, což v této věci učinil, nelze mu v tomto směru ničeho vytknout. Námitka žalobkyně není důvodná.
23. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem krajský soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů nepožadoval.
25. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. dubna 2019

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu